

вече за това, дѣто Англия на нейно врѣме напръднала много въ занаятъ тѣ и въ търговията. Мнозина Нидерландци, што бѣгали отъ Филипа II, който ги гонилъ за вѣра та, се заселили въ Англия и много помогнали тамъ да се развие манифактура та (най-много фабрики ти за платнѣни ти, за вълнени ти и за металически ти работи). Морска та търговия на Англичане ти се распространила тако-речи по всички ти познати морета. Английски ти моряци ходили много пѣти да трѣсетъ нови морски пѣтишта и основавали заселишта (Форбишеръ, Девисъ, Дрекъ, който е обиколилъ земята, и Ралей; тоя Ралей основалъ заселишта въ сѣвероамериканска та областъ Виргиния, която нареклъ така за честь на кралица та си; заштото Елисавета никога нештѣла да се ожени и си останала дѣвица, по латински *virgo*).

Забѣлѣжителни са Елисаветини ти отношения камъ шотланска та кралица Мария Стюартъ.

Мария Стюартъ останала малко дѣтенце слѣдъ смъртъта на башта си Якова V; майка ѝ станала управница на кралството, а дъщеря си испратила въ Франция да се учи у царюви ти двореце при братие то си Хизити. Тамъ тя доста добрѣ се въспитала споредъ онова врѣме. Мария обичала поезия та, сама съчинявала стихове, знаела нѣколко езици, между които и латинский; съ хубость та си, и съ живость та си всякого смайвала. Мария се оженила за Франциска II; нѣ той царовалъ малко нѣшто повече отъ една година. Слѣдъ смъртъта му Мария Стюартъ, която била на оснадесетъ години, отишла та наслѣдила баштино то си кралство, Шотландия.

Мария като била въспитана въ католическата вѣра, вдигнала се да гони прѣобразование то, което въ врѣмето на кротко то майчино ѝ цароване се утвърдила въ Шотландия. Шотландски ти боляре били много непокорни, та не прѣстайно се борили съ кралска та власть за фео-